HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

16 iunie 2016 *

„Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 805/2004 — Titlu executoriu european pentru creanțele necontestate — Articolul 3 alineatul (1) litera (b) — Condițiile de certificare — Hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă — Noțiunea «creanță necontestată» — Conduită procesuală a unei părți care poate echivala cu «lipsa contestării creanței»”

În cauza C-511/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Tribunale di Bologna (Tribunalul Bologna, Italia), prin decizia din 6 noiembrie 2014, primită de Curte la 14 noiembrie 2014, în procedura

Pebros Servizi Srl

împotriva

Aston Martin Lagonda Ltd,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul L. Bay Larsen, președinte de cameră, și domnii D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (raportor) și M. Vilaras, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Pebros Servizi Srl, de N. Maione, avvocato;

— pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de M. Salvatorelli, avvocato dello Stato;

— pentru guvernul german, de T. Henze și de J. Kemper, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Europeană, de F. Moro și de M. Wilderspin, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 14 ianuarie 2016,

* Limba de procedură: italiana.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (JO 2004, L 143, p. 15, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 3).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei proceduri inițiate de Pebros Servizi Srl, societate cu sediul în Italia, în legătură cu certificarea ca titlu executoriu european, în sensul Regulamentului nr. 805/2004, a unei hotărâri rămase definitivă, pronunțată în lipsă împotriva Aston Martin Lagonda Ltd (denumită în continuare „Aston Martin”), cu sediul în Regatul Unit.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Potrivit considerentelor (5), (6), (10), (12), (17) și (20) ale Regulamentului nr. 805/2004:

„(5) Noțiunea de «creanțe necontestate» ar trebui să cuprindă toate situațiile în care un creditor, în lipsa stabilită a oricărei contestații din partea debitorului cu privire la natura și valoarea unei creanțe pecuniare, a obținut fie o hotărâre judecătorească împotriva acestui debitor, fie un act executoriu care necesită o acceptare expresă a debitorului, indiferent că este vorba despre o tranzacție judiciară sau de un act autentic.

(6) Lipsa de obiecții din partea debitorului, astfel cum se prevede la articolului 3 alineatul (1) litera (b), poate lua forma unei neprezentări la o ședință de judecată sau a faptului de a nu da curs unei invitații făcute de instanță de a notifica în scris intenția de a se apăra în cauza respectivă.

[…]

(10) Atunci când instanța judecătorească dintr-un stat membru a pronunțat o hotărâre cu privire la o creanță necontestată în lipsa participării debitorului la procedură, eliminarea oricărui control în statul membru de executare este indisolubil legată și subordonată garanției suficiente a respectării drepturilor apărării.

[…]

(12) Este necesară stabilirea standardelor minime pe care trebuie să le îndeplinească procedura în urma căreia se pronunță hotărârea, pentru a garanta că debitorul este informat, în timp util și astfel încât să își poată pregăti apărarea, cu privire la acțiunea în justiție introdusă împotriva sa, cu privire la condițiile participării sale active la procedură pentru a contesta creanța în cauză și cu privire la consecințele neparticipării.

[…]

(17) Instanțele judecătorești competente să examineze respectarea deplină a standardelor minime de procedură ar trebui să elibereze, în cazul în care aceste standarde sunt respectate, un certificat de titlu executoriu european standardizat care face ca această examinare și rezultatele sale să fie transparente.

[…]

(20) Cererea de certificare ca titlu executoriu european pentru creanțele necontestate ar trebui să fie facultativă pentru creditor, care poate să opteze, de asemenea, pentru sistemul de recunoaștere și de executare prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 [al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74),] sau de alte instrumente comunitare.”

4 Articolul 1 din Regulamentul nr. 805/2004, intitulat „Obiectul”, enunță:

„Prezentul regulament are ca obiect crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate în vederea asigurării, prin stabilirea unor standarde minime, a liberei circulații a hotărârilor judecătorești, a tranzacțiilor judiciare și a actelor autentice în toate statele membre, fără a fi necesar să se recurgă la o procedură intermediară în statul membru de executare înainte de recunoaștere și executare.”

5 Articolul 3 din acest regulament, intitulat „Titlurile executorii care trebuie certificate ca titlu executoriu european”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament se aplică hotărârilor judecătorești, tranzacțiilor judiciare și actelor autentice privind creanțe necontestate.

O creanță se consideră necontestată:

(a) în cazul în care debitorul a recunoscut-o în mod expres acceptând-o sau recurgând la o tranzacție care a fost aprobată de o instanță judecătorească sau încheiată în fața unei instanțe judecătorești în cursul unei proceduri judiciare; sau

(b) în cazul în care debitorul nu i s-a opus niciodată, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru de origine, în cursul procedurii judiciare; sau

(c) în cazul în care debitorul nu s-a prezentat sau nu a fost reprezentat în cadrul unei ședințe de judecată privind această creanță după ce a contestat-o inițial în cursul procedurii judiciare, cu condiția ca atitudinea sa să fie asimilabilă unei recunoașteri tacite a creanței sau a faptelor invocate de creditor în temeiul legislației statului membru de origine; sau

(d) în cazul în care debitorul a recunoscut-o în mod expres într-un act autentic.”

6 Articolul 6 din regulamentul menționat, intitulat „Condițiile de certificare ca titlu executoriu european”, prevede la alineatul (1):

„O hotărâre judecătorească privind o creanță necontestată pronunțată într-un stat membru este certificată, la cererea adresată în orice moment instanței de origine, ca titlu executoriu european în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) hotărârea este executorie în statul membru de origine;

(b) hotărârea nu este incompatibilă cu dispozițiile în materie de competență prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 capitolul II secțiunile 3 și 6;

(c) procedura judiciară din statul membru de origine a îndeplinit cerințele prevăzute de capitolul III în cazul unei creanțe necontestate în sensul articolului 3 alineatul (1) literele (b) sau (c) […]”

7 Articolul 9 din Regulamentul nr. 805/2004, intitulat „Eliberarea certificatului de titlu executoriu european”, prevede la alineatul (1):

„Certificatul de titlu executoriu european se eliberează utilizând formularul-tip prevăzut în anexa I.”

8 Capitolul III din Regulamentul nr. 805/2004, în care figurează articolele 12-19 din acesta din urmă, stabilește standarde minime aplicabile procedurilor privind creanțele necontestate. Aceste standarde, care servesc la prezervarea dreptului la apărare al debitorului, privesc nu numai modurile de notificare sau de comunicare a actului de sesizare a instanței și a celorlalte acte, ci și conținutul informativ al acestui act, debitorul trebuind să fie informat despre creanță, precum și despre procedura care trebuie urmată pentru contestarea acesteia. Articolul 12 din acest regulament, intitulat „Domeniul de aplicare a normelor minime”, enunță la alineatul (1):

„O hotărâre privind o creanță necontestată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) sau (c) nu poate fi certificată ca titlu executoriu european decât dacă procedura judiciară din statul membru de origine a îndeplinit condițiile de procedură menționate de prezentul capitol.”

9 Potrivit articolului 27 din Regulamentul nr. 805/2004, intitulat „Raporturi cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001”:

„Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității de a solicita recunoașterea și executarea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001, a unei hotărâri judecătorești, a unei tranzacții judiciare sau a unui act autentic privind o creanță necontestată.”

Dreptul italian

10 În dreptul italian, procedura judecării în lipsă este reglementată în Cartea II, titlul I, capitolul VI din Codice di procedura civile (Codul de procedură civilă). Capitolul VI menționat conține articolele 290-294 din acest cod.

11 Articolul 291 din Codul de procedură civilă, intitulat „Neînfățișarea pârâtului”, prevede la primul paragraf:

„Dacă pârâtul nu se înfățișează și judecătorul de instrucție descoperă un viciu care determină nulitatea notificării citației, acesta stabilește un termen peremptoriu în care reclamantul reînnoiește citarea. Reînnoirea împiedică orice caducitate.”

12 Articolul 293 din codul menționat, intitulat „Înfățișarea părții judecate în lipsă”, prevede:

„Partea care a fost declarată absentă se poate înfățișa în orice moment al procedurii, până la ședința de precizare a concluziilor.

Înfățișarea poate avea loc prin depunerea unui memoriu, a procurii și a înscrisurilor la grefă sau prin înfățișare în ședință.

Partea judecată în lipsă care se înfățișează poate contesta, în toate cazurile, la prima ședință sau în termenul care îi este acordat de judecătorul de instrucție, înscrisurile prezentate împotriva sa.”

13 Articolul 294 din același cod, intitulat „Repunerea în termen”, prevede:

„Partea judecată în lipsă care se înfățișează poate solicita judecătorului de instrucție să fie autorizată să îndeplinească acte pentru care altfel ar fi decăzută din termen, dacă dovedește că, având în vedere nulitatea citării sau a notificării, nu a putut lua cunoștință despre proces sau că a fost împiedicată să se înfățișeze dintr-un motiv care nu îi este imputabil.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

14 Din decizia de trimitere reiese că Pebros Servizi a chemat în judecată în fața Tribunale di Bologna (Tribunalul din Bologna, Italia) mai multe societăți, printre care figurează și Aston Martin.

15 Procedura dintre Pebros Servizi și Aston Martin în fața instanței menționate s-a desfășurat în lipsa acesteia din urmă, deși, potrivit deciziei de trimitere, citația i-a fost notificată în mod corespunzător și i s-a oferit posibilitatea de a participa la această procedură.

16 Prin hotărârea din 24 ianuarie 2014, prin care s-a încheiat procedura respectivă, Tribunale di Bologna (Tribunalul din Bologna) a obligat Aston Martin să plătească Pebros Servizi suma de 18 000 de euro, majorată cu dobânzile legale de la publicarea acestei hotărâri și până la momentul plății, precum și la plata cheltuielilor de judecată, în cuantum de 835 de euro și de 9 500 de euro, cu titlu de taxe judiciare de timbru și, respectiv, onorarii ale avocaților, plus taxa pe valoarea adăugată și alte cotizații accesorii de securitate socială prevăzute de dreptul intern.

17 Întrucât nu a făcut obiectul unei căi de atac, hotărârea respectivă a rămas definitivă.

18 La 14 octombrie 2014, Pebros Servizi a sesizat Tribunale di Bologna (Tribunalul din Bologna) cu o cerere de certificare a hotărârii menționate ca titlu executoriu european, în sensul Regulamentului nr. 805/2004, pentru a putea iniția procedura de executare care îi permitea recuperarea creanței.

19 Instanța de trimitere nutrește îndoieli în ceea ce privește aplicabilitatea Regulamentului nr. 805/2004 în cauza principală, în măsura în care, în sistemul juridic italian, neînfățișarea la proces nu echivalează cu achiesarea pârâtului la cererea formulată împotriva sa. În consecință, s-ar pune problema dacă pronunțarea unei hotărâri defavorabile părții judecate în lipsă poate fi asimilată pronunțării unei hotărâri de obligare la plata unei creanțe necontestate.

20 În această privință, instanța menționată arată că pot fi preconizate două interpretări ale noțiunii „lipsa contestării”. Prima interpretare, sugerată de instanța de trimitere și întemeiată pe dreptul național, ar exclude aplicarea Regulamentului nr. 805/2004 dat fiind că procedura judecării în lipsă prevăzută în ordinea juridică italiană nu ar echivala cu o necontestare a creanței. În schimb, potrivit celei de a doua interpretări, această noțiune, „lipsa contestării”, ar fi definită în mod autonom în dreptul Uniunii și ar cuprinde și neînfățișarea la proces.

21 În aceste împrejurări, Tribunale di Bologna (Tribunalul din Bologna) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„În cazul unei hotărâri pronunțate într-o cauză judecată în lipsă (în absența unei părți), împotriva unui pârât care nu s-a înfățișat/a fost judecat în lipsă, fără însă ca acesta să recunoască expres dreptul:

revine dreptului național sarcina de a stabili dacă o asemenea conduită procesuală are valoare de necontestare, în sensul Regulamentului nr. 805/2004, eventual, conform dreptului național, negând natura de creanță necontestată,

sau

o hotărâre pronunțată împotriva pârâtului care nu s-a înfățișat/a fost judecat în lipsă implică, prin însăși natura sa, în temeiul dreptului european, o necontestare, care determină aplicarea Regulamentului nr. 805/2004 independent de aprecierea instanței naționale?”

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară și a întrebării preliminare

22 Guvernul italian contestă admisibilitatea atât a cererii de decizie preliminară, cât și a întrebării preliminare.

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

23 Potrivit guvernului italian, în cauza principală, Tribunale di Bologna (Tribunalul din Bologna) nu intervine în calitate de „instanță”, în sensul articolului 267 TFUE, în măsura în care procedura pe care o urmează, în care i se solicită să se pronunțe asupra unei cereri de certificare a unei hotărâri judecătorești ca titlu executoriu european, nu îndeplinește criteriile care permit calificarea acestei proceduri drept exercitare a unei activități jurisdicționale, procedura menționată trebuind mai degrabă să fie asimilată unei proceduri pur administrative sau unei proceduri grațioase.

24 În această privință, trebuie să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, deși articolul 267 TFUE nu condiționează sesizarea Curții de caracterul contradictoriu al procedurii în cursul căreia instanța națională formulează o întrebare preliminară, instanțele naționale nu pot sesiza Curtea decât dacă un litigiu este pendinte în fața lor și dacă sunt chemate să se pronunțe în cadrul unei proceduri destinate să se finalizeze printr-o decizie cu caracter jurisdicțional (Hotărârea din 25 iunie 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, punctele 33 și 34, precum și jurisprudența citată).

25 Aceasta este, într-adevăr, situația pentru procedura care se finalizează prin certificarea unei hotărâri judecătorești ca titlu executoriu european. În această privință, Curtea a avut deja ocazia să precizeze că această procedură impune o examinare jurisdicțională a condițiilor prevăzute de Regulamentul nr. 805/2004 pentru a aprecia respectarea standardelor minime care urmăresc să garanteze respectarea dreptului la apărare al debitorului (Hotărârea din 17 decembrie 2014, Imtech Marine Belgium, C-300/14, EU:C:2015:825, punctele 46 și 47).

26 Astfel, acest regulament impune organului care procedează la certificarea unei hotărâri judecătorești ca titlu executoriu european efectuarea unei întregi serii de verificări a elementelor enumerate în formularul care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 805/2004. În ceea ce privește controlul regularității procedurii judiciare care s-a finalizat prin adoptarea unei hotărâri care face obiectul certificării, pe care această instanță îl efectuează în stadiul certificării respective, acesta nu are, așa cum a arătat avocatul general la punctul 29 din concluzii, o natură diferită de verificările cu caracter jurisdicțional pe care este chemată să le efectueze înainte de a-și pronunța hotărârile judecătorești în alte proceduri. În plus, la articolul 6, acest regulament impune instanței menționate, dincolo de controlul regularității acestei proceduri judiciare anterioare și al respectării normelor de competență, în special un control privind caracterul executoriu al hotărârii pronunțate și natura creanței.

27 Pe de altă parte, deși procedura de certificare intervine după ce litigiul a fost soluționat prin hotărârea judecătorească care pune capăt judecății, totuși, în lipsa certificării, această hotărâre nu prezintă încă, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 32 din concluzii, aptitudinea de a circula liber în spațiul judiciar european.

28 În această privință, trebuie amintit că deși sintagma „a pronunța o hotărâre” în sensul articolului 267 al doilea paragraf TFUE înglobează întreaga procedură care conduce la pronunțarea hotărârii instanței de trimitere, această sintagmă trebuie să facă obiectul unei interpretări largi pentru a evita ca numeroase

întrebări procedurale să fie considerate inadmisibile și să nu poată face obiectul unei interpretări de către Curte și ca aceasta din urmă să nu poată să interpreteze toate dispozițiile dreptului Uniunii pe care instanța de trimitere este obligată să le aplice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 februarie 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, punctele 41 și 42, precum și Hotărârea din 11 iunie 2015, Fahnenbrock și alții, C-226/13, C-245/13, C-247/13 și C-578/13, EU:C:2015:383, punctul 30).

29 În consecință, procedura certificării unei hotărâri judecătorești ca titlu executoriu european apare, din punct de vedere funcțional, nu ca o procedură distinctă de procedura judiciară anterioară, ci ca faza ultimă a acesteia, necesară pentru asigurarea deplinei sale eficacități, permițând creditorului să procedeze la recuperarea creanței sale.

30 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se constate că certificarea unei hotărâri judecătorești ca titlu executoriu european constituie un act de natură jurisdicțională, iar în cadrul adoptării sale, instanța națională este abilitată să sesizeze Curtea cu o întrebare preliminară. În consecință, cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la admisibilitatea întrebării preliminare

31 Guvernul italian invocă inadmisibilitatea întrebării formulate cu titlu preliminar, susținând că, în lipsa aplicării imperative în litigiul principal a Regulamentului nr. 805/2004, această întrebare este lipsită de pertinență. Astfel, potrivit acestui guvern, aplicarea în cadrul acestui litigiu a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1) permite evitarea problemei ridicate de definiția unei creanțe necontestate, așa cum se prezintă în litigiul menționat, în măsura în care acest din urmă regulament nu conține referiri la normele de procedură naționale.

32 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, întrucât întrebările referitoare la interpretarea dreptului Uniunii beneficiază de o prezumție de pertinență, respingerea de către Curte a unei cereri de decizie preliminară formulate de o instanță națională este posibilă numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică ori atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (a se vedea printre altele Hotărârea din 11 iunie 2015, Fahnenbrock și alții, C-226/13, C-245/13, C-247/13 și C-578/13, EU:C:2015:383, punctul 25 și jurisprudența citată).

33 În speță, Pebros Servizi a solicitat, în temeiul Regulamentului nr. 805/2004, certificarea unei hotărâri ca titlu executoriu european. Prin urmare, instanța sesizată cu această cerere trebuie să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest regulament. Independent de faptul că Regulamentul nr. 1215/2012 nu este aplicabil *ratione temporis* în cauza principală, a cărei situație de fapt este anterioară datei de la care acest regulament a devenit aplicabil, împrejurarea că, în cazul respingerii unei asemenea cereri, Pebros Servizi poate iniția, potrivit guvernului italian, procedura de executare prevăzută de acest din urmă regulament sau poate opta direct pentru această procedură este lipsit de relevanță în ceea ce privește pertinența întrebării adresate.

34 Rezultă că întrebarea formulată cu titlu preliminar este admisibilă.

Cu privire la fond

35 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă condițiile potrivit cărora, în cazul unei hotărâri pronunțate într-o cauză judecată în lipsă, o creanță este considerată „necontestată”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 805/2004, trebuie determinate potrivit legii forului sau în mod autonom, doar în temeiul acestui regulament.

36 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, rezultă atât din cerința aplicării uniforme a dreptului Uniunii, cât și din cea a principiului egalității că termenii unei dispoziții a dreptului Uniunii care nu conține nicio trimitere expresă la dreptul statelor membre pentru a stabili sensul și domeniul său de aplicare trebuie, în mod normal, să primească în întreaga Uniune Europeană o interpretare autonomă și uniformă, care trebuie efectuată ținând seama de contextul prevederii și de obiectivul urmărit de reglementarea în cauză (Hotărârea din 5 decembrie 2013, Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, punctul 23 și jurisprudența citată).

37 În această privință, trebuie constatat că Regulamentul nr. 805/2004 nu definește noțiunea „creanță necontestată” prin intermediul unei trimiteri la legislațiile statelor membre. Dimpotrivă, din interpretarea articolului 3 din acest regulament în lumina considerentului (5) al acestuia din urmă reiese că această noțiune este o noțiune autonomă a dreptului Uniunii. Referirea la legislațiile statelor membre care figurează la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf literele (b) și (c) din regulamentul menționat nu are ca obiect elementele constitutive ale noțiunii menționate, ci privește elemente specifice ale aplicării sale.

38 Considerentul (5) al aceluiași regulament enunță că noțiunea „creanțe necontestate” ar trebui să cuprindă toate situațiile în care un creditor, în lipsa stabilită a oricărei contestații din partea debitorului cu privire la natura și la valoarea unei creanțe pecuniare, a obținut în special o hotărâre judecătorească împotriva acestui debitor.

39 Astfel cum reiese din decizia de trimitere, Aston Martin, în calitate de debitor informat în mod corespunzător și căruia i s-a oferit posibilitatea de a participa la procedura judiciară, a rămas inactivă pe tot parcursul acestei proceduri, neparticipând în niciun moment la aceasta. Pentru acest motiv, în cauza judecată în lipsă a fost pronunțată o hotărâre împotriva sa. Rezultă că situația acestei societăți intră în sfera articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 805/2004, în temeiul căruia o creanță este considerată necontestată în cazul în care „debitorul nu i s-a opus niciodată, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru de origine, în cursul procedurii judiciare”.

40 Considerentul (6) al acestui regulament precizează, în această privință, că lipsa de obiecții din partea debitorului, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din acest regulament, poate lua forma unei neprezentări la o ședință de judecată sau a faptului de a nu da curs unei invitații făcute de instanță de a notifica în scris intenția de a se apăra în cauza respectivă.

41 În consecință, o creanță poate fi considerată „necontestată”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 805/2004, dacă debitorul nu acționează în niciun mod pentru a se opune acesteia, nedând curs invitației adresate de instanță de a notifica în scris intenția de a se apăra în cauza respectivă sau neprezentându-se la ședința de judecată.

42 Prin urmare, trebuie constatat că împrejurarea că, în temeiul dreptului italian, pronunțarea unei hotărâri defavorabile părții judecate în lipsă nu echivalează cu pronunțarea unei hotărâri de obligare la plata unei creanțe necontestate este irelevantă în ceea ce privește răspunsul care trebuie dat la întrebarea adresată de instanța de trimitere. Trimiterea expresă la normele de procedură ale statului membru, prevăzută la articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul

nr. 805/2004, vizează nu consecințele juridice ale neînfățișării debitorului la proces, acestea făcând obiectul unei calificări autonome în temeiul acestui regulament, ci privește exclusiv modalitățile procedurale potrivit cărora debitorul se poate opune în mod eficace creanței.

43 Astfel, trebuie arătat că Regulamentul nr. 805/2004 stabilește doar standarde minime de procedură, necesare pentru respectarea dreptului la apărare al debitorului judecat în lipsă, fără a rezolva însă toate aspectele contestării creanței, cum ar fi, mai ales, forma unui act de contestare, organele implicate în procedura de contestare sau termenele aplicabile. În consecință, în fiecare stat membru, debitorul trebuie să procedeze la o asemenea contestare, în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare.

44 Pe de altă parte, în ceea ce privește standardele minime de procedură enunțate în capitolul III din acest regulament și vizate la punctul precedent al prezentei hotărâri, aceste standarde, a căror respectare este necesară, în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat, pentru ca o hotărâre judecătorească privind o creanță necontestată pronunțată într-un stat membru să fie certificată ca titlu executoriu european, urmăresc să garanteze, în conformitate cu considerentul (12) al aceluiași regulament, ca debitorul să fie informat, în timp util și astfel încât să își poată pregăti apărarea, pe de o parte, cu privire la acțiunea în justiție introdusă împotriva sa, precum și cu privire la condițiile participării sale active la procedură în vederea contestării creanței în cauză și, pe de altă parte, cu privire la consecințele neparticipării la aceasta. În cazul special al unei hotărâri pronunțate într-o cauză judecată în lipsă, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 805/2004, standardele minime de procedură respective urmăresc să asigure existența unor garanții suficiente privind respectarea dreptului la apărare.

45 Având în vedere toate considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că condițiile potrivit cărora, în cazul unei hotărâri pronunțate într-o cauză judecată în lipsă, o creanță este considerată „necontestată”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul nr. 805/2004, trebuie determinate în mod autonom, doar în temeiul acestui regulament.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Condițiile potrivit cărora, în cazul unei hotărâri pronunțate într-o cauză judecată în lipsă, o creanță este considerată „necontestată”, în sensul articolului 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate, trebuie determinate în mod autonom, doar în temeiul acestui regulament.

Semnături